

[Alfred Hansen]

de gymnasiale uddannelser, der trods et splittede folketing må anses for at være uundgåelige, og som efter min bedste overbevisning er sagligt nødvendige.«

Her er ikke længere tale om saglige justeringer af fagenes indhold el. lign., en justering, som enhver kan overbevise sig om har fundet sted i de senere år. En sammenligning af f. eks. bekendtgørelsen og vejledning for fagene historie og dansk i 1961 og i 1971 vil tydeligt vise, hvorledes disse to fag har ændret sig i takt med de ændrede værdinormer.

Nej, her forsøger en embedsmand at rokke ved gymnasiets centrale indhold, nemlig det solide teoretiske arbejde. Det kan på den baggrund ikke undre, at gymnasiets lærere i et vist omfang står tøvende over for, hvilken kurs der skal følges. Én kurs er tydeligt afmærket på det skolepolitiske søkort, det er U 90. Og signalerne er tydelige. Som en prøveballon på planens bærekraft foreslår man latin ud af folkeskolens 9. klasse. Måske er det tysk i næste omgang. Derefter en delvis sammenlægning af EFG og gymnasiet med en deraf følgende svækkelse af gymnasiets teoretiske indhold og en mulig forflygtigelse af EFGs faglige standard.

Planlægningen er hele tiden længere fremskreden, end de fleste aner. Således burde det ikke være kommet bag på nogen, at socialdemokratiet ville benytte den første lejlighed til at fjerne latinen fra 9. klasse. Og nu venter vi på en sammenlægning af direktoratet for erhvervsuddannelser og direktoratet for gymnasieskolerne og HF som det næste led i den rullende og dynamiske planlægning, der fører til virkeliggørelsen af U 90. Måske tiden er inde til at tage stilling til, i hvilket omfang et udenomsparlamentarisk, statsfinansieret organ som det centrale uddannelsesråd skal styre hele vor skolepolitik århundredet ud, eller om denne opgave stadig tilkommer folketinget.

Herefter må vi naturligvis tage stilling til gymnasiets mål. Skal gymnasiet f. eks. være et opbevaringssted for de ca. 8.000, der ikke kan få EFG-plads i år? Og skal gymnasiet af denne grund drejes i retning af en mere praktisk arbejdsplads? Dette er spørgsmålet.

Skal et faldende niveau opvejes af en ny gymnasial overbygning mellem gymnasium og universitet, så det samlede skoleforløb ikke længere er på 13 år inklusive børnehaveklasse, men på 15 år? Eller anser et flertal

i folketinget gymnasiet for det naturlige tilbud til de elever, der har lyst og evner til en solid teoretisk skoling?

Jeg har ønsket med dette indlæg at forsøge at gøre folketinget og omverdenen opmærksom på, at socialdemokratiet ganske målbevidst arbejder henimod en niveausenkning. Først lægger man teoretisk undervisningen ind i de faglige uddannelser. Så lægger man praktiske uddannelser ind i den teoretiske uddannelse. Og så slår man møllen sammen og siger: nu har vi to uddannelser, som næsten indeholder det samme, og så kan vi lige så godt slå dem sammen.

Jeg ønsker at få undersøgt, i hvor høj grad man i folketinget ønsker, at U 90, før man overhovedet har givet tilslutning til en vedtagelse af U 90, skal danne baggrund for lovgivningen. Jeg skal derfor fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget modsætter sig, at U 90 delvis virkeliggøres ved, at man som et første skridt opgiver gymnasiets teoretiske sigte, går tinget over til næste sag på dagsordenen.«

Første næstformand (Erlendsson):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår også i forhandlingen.

Steen Folke (VS):

Jeg har ingen dagsorden med.

Det er efter min mening nyttigt med en debat om de 16-19-åriges uddannelser. Derimod er jeg nok så skeptisk over for, hvad debatten fører til i retning af konkrete resultater.

De radikale antyder i deres forespørgsel, at den store elevtilgang til gymnasierne har indvirket på tilgangen til de andre uddannelser i tilsvarende aldersklasser. Det skal der nok være noget om, men det må være rimeligt at understrege, at det nok snarere er mangelen på alternative tilbud for de 16-19-årige, der er baggrunden for den store gymnasietilgang. Den skandaløst store ungdomsarbejdsløshed og de utilstrækkelige initiativer på dette område gør, at de unge må finde på noget andet. De erhvervsfaglige grunduddan-